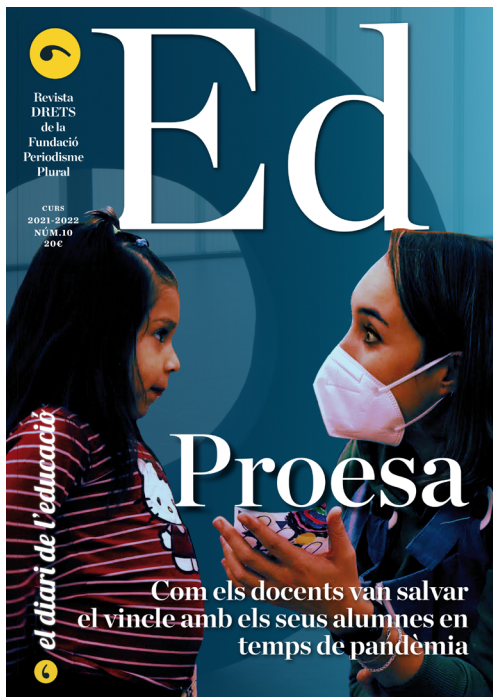

NOVEDAD - GENER 2022

'Ed – La Revista d'El Diari de l'Educació. Núm. 6 [Drets, núm 10]

Proesa

Com els docents van salvar el vincle amb els seus alumnes en temps de pandèmia

Col·lecció: Ed	EAN-13: 9772385646005:10
Tema: Educació/ Polítiques educatives/ Societat	PVP: 20,00 € Ref. 96006-0
Gènere: Revista	Format: 21 x 29,7 cm
Edició: Fundació Periodisme Plural	Pàgines: 164 a tot color
ISSN: 2385-6467	Enquadernació: Rústica

Editorial: Elogi dels docents que van lluitar pels seus alumnes

La proesa dels docents va consistir a fer tot el possible per a mantenir, en el confinament i quan es van recuperar les aules, l'esperit de l'escola, l'espai imprescindible per a la transmissió de coneixements, de vivències, de trobada amb els companys, de suport.

L'impacte de la pandèmia sobre el sistema educatiu va ser tant sobtat com profund. De cop, els centres educatius tancats, més de vuit milions de nens i nenes, adolescents i joves estudiants, a casa. Vist amb perspectiva, en la immensa majoria dels casos els docents van tenir una capacitat de reacció exemplar per a mantenir l'educació a distància i per a conservar el vincle emocional amb els seus alumnes.

La pandèmia i els seus efectes demolidors van posar encara més el focus en la importància de l'escola, com a espai d'aprenentatge i instrument de justícia social. Quan els nens, els adolescents i els joves van tornar a les aules, van tornar amb motxilles molt diferents. Des dels que arribaran amb l'enriquiment que va representar haver enfortit el vincle amb els seus pares, fins als que van tornar carregats de pors, incerteses, tensions... Perquè després de l'emergència sanitària ve una crisi de desigualtat, que l'escola, una vegada més, haurà de gestionar.

El repte d'acompanyar als alumnes, a les seves famílies, i al mateix temps mantenir la cadena d'aprenentatges ens ha fet redescobrir l'extraordinari valor que té l'escola a l'hora de garantir l'equitat i la justícia social. De compensar les creixents desigualtats. Sense

l'escola, la família es converteix en l'únic refugi dels nens i nenes. Però els docents saben que per a alguns dels seus alumnes això no és així. Perquè és la família la que necessita refugi. Per raons econòmiques, d'habitatge, de vincles sentimentals, de desconexió amb l'entorn...

Si l'escola és equitat, el confinament va ser segregació. I si aquest és un problema endèmic de la nostra societat, ara s'ha fet palès de forma descarnada. Hem fet tot el que hem pogut com a societat per a mitigar l'extraordinari impacte que ha tingut la pandèmia en els nens, en els adolescents, en els joves? La immensa majoria de docents, sí.

Els docents van aconseguir mantenir aquests valors en la distància durant el confinament. Amb el mèrit afegit de fer-lo compatible amb la cura de la seva pròpia família, dels seus fills. I quan va arribar setembre del 2020 van lluitar per a mantenir les escoles obertes. Van culminar la seva proesa

Per tot això, els docents mereixen el nostre elogi. El nostre reconeixement. I el nostre suport per a afrontar el segon gran repte: recuperar l'equitat que la pandèmia va destruir encara més. Perquè acompanyar, aprendre i ensenyar són tres elements profundament imbricats. I no poden fer-ho només els docents. La lluita per combatre la segregació, per conquerir una escola autènticament inclusiva, serà de tots o no serà. Aquest és el gran repte col·lectiu.